

MESTNI SVET

7. seja Mestnega sveta dne 28. oktobra 1960

Sklep o sodelovanju občin na območju mesta z Zavodom za urbanizem pri izdelavi urbanistične dokumentacije in evidentiranju urbanističnih ukrepov

Dr. Marijan Dular, predsednik Sveta za urbanizem, je takole obrazložil predlog:

Okrajnemu zavodu za urbanizem OLO Ljubljana je bila ob enem s sklepom o ustanovitvi zadana predvsem tudi naloga koordinacije in usmerjanja urbanistične službe in dejavnosti na območju ljubljanskega okraja, predvsem pa še na območju mesta Ljubljane. Tak sklep so narekemale neskladnosti, ki izvirajo prav iz pomanjkanja koordiniranega in enotno usmerjenega dela in se izražajo v vrsti konkretnih primerov. Ti primeri zadevajo predvsem izdajane odločbe o lokacijah, ki niso vsklajene s splošnimi načeli urbanistične politike, izdelavo podrobnih zazidalnih načrtov, ki ne ustrezajo splošnim urbanističnim pogojem in slično. Zavod je že v začetku svojega dela moral ugotoviti tudi, da ne obstaja centralna evidenca niti obstoječega zazidalnega stanja, niti predvidenih zazidalnih ali urejenih posegov.

Upravni odbor zavoda je spoznal, da je treba takoj podvzeti določene ukrepe, ki naj stanje izboljšajo tako, da bo novo ustanovljeni zavod lahko vršil svojo nalogo. O tem vprašanju je razpravljala Svet za urbanizem OLO Ljubljana na svoji seji dne 20/10-1960 in sklenil predlagati Mestnemu svetu, da sprejme s tem v zvezi naslednje sklepe:

1. Centralno evidenco vse urbanistične

ne dokumentacije za območje mesta Ljubljane vodi Okrajni zavod za urbanizem.

2. Naročila za izdelavo vse urbanistične dokumentacije za to območje se vršijo izključno preko Okrajnega zavoda za urbanizem. Ta jih, sporazumno z naročniki, prevzema sam, ali pa jih oddaja ustreznim projektnim organizacijam.

3. Ljudske odbori občin na območju mesta Ljubljane naj naroče svojim organom, t. j. Svetom, pristojnim za zadeve urbanizma, kot tudi oddelkom, pristojnim za iste zadeve, da si morajo v bodoče pred izdajo lokacijskih odločb oskrbeti vse elemente za odredjanje lokacij pri Okrajnem zavodu za urbanizem. To velja za vsa območja v mejah določenih gradbenih okolišev in izven njih, za katera ne obstajajo potrjeni in veljavni zazidalni načrti.

4. Vse urbanistične načrte, ki so v izdelavi ali so že izdelani pa še ne potrjeni, morajo pristojni oddelki ljudskih odborov občin z območja mesta Ljubljane takoj predložiti Okrajnemu zavodu za urbanizem, da jih preveri glede na skladnost s splošnimi načeli urbanistične politike na območju mesta in glede na posebne urbanistične koristi okolišev, na katere se nanašajo.

Na predlog Sveta za urbanizem je Mestni svet sprejel zgoraj navedeni sklep na svoji seji dne 28. oktobra 1960.

Poročilo o poteku pripravljalnih del za izgradnjo Trga revolucije v Ljubljani po zaključnem natečaju

Poročilo k tej točki dnevnega reda je podal predsednik Sveta za urbanizem dr. Marijan Dular.

Natečaj za urbanistično ureditev novega Trga revolucije v Ljubljani, ki je bil izveden v smislu sklepov Sveta za urbanizem OLO Ljubljana z dne 17. 9. 1959 in Mestnega sveta Ljubljana z dne 2. 10. 1959 je bil zaključen konec pomladi 1960. Natečajna komisija je svoje delo zaključila z zapisnikom zaključne seje dne 10. 5. 1960, kjer je poleg ocen predloženih projektov in splošne analize natečaja podala tudi pregled pobud, ki po njenem mnenju izhajajo iz natečajnega gradiva in, ki bi jih bilo vsekakor treba upoštevati pri izdelavi dokončnega zazidalnega programa in načrta za področje Trga revolucije.

Na podlagi teh pobud je natečajna komisija formulirala naslednje osnovne sugestije:

1. Splošna programska izhodišča:

— Osrednja ploščad Trga naj bi bila vsekakor orientirana v smeri sever—jug. Pri tem je namreč mogoče dominantne preglede opreti na pomembnejše in vsebinsko ustrezne objekte na severu in jugu, podrediti pa v teh pogledih zazidavo ob vzhodni in zahodni strani.

prostori, ki predstavljajo zvezo med novim kompleksom in ostalim mestnim področjem.

— Jasno naj bi bile izražene predvsem vzdolžna in obe diagonalni peš smeri, ki so zelo pomembne (sever—jug, severovzhod—jugozapad in severozapad—jugovzhod).

— Poseben poudarek zahteva zveza med Titovo cesto in novim Trgom, predvsem v severovzhodnem vogalu. To zvezo je slej ko prej mogoče obravnavati kot glavno povezavo Trga z ostalimi prostori mestnega centra.

2. Položaj in značaj spomenika Revolucije

— Popolnoma jasno se kaže potreba, da spomenik na Trgu revolucije po svojem značaju in po svoji legi dominira. Zaradi uvodoma izraženega stališča o glavni orientaciji Trga se kaže najbolj logičen prostor za njegovo lokacijo v južnem delu ploščadi, verjetno čimbolj centralno z ozirom na obe te ploščadi in celotne kompozicije Trga.

— Pomemben problem predstavlja rešitev vprašanja, kako spomeniku določiti dimenzijo ali oblikovati neposredno okolje, da bo v okviru prostora Trga res dominiral. Dimenzije slednjega so tako velike, da bo težko urediti spomenik, ki bi zaradi svoje velikosti obvladal okolico. To je dobro razvidno iz nekaterih poskusov v okviru natečaja. Pri spomeniku takih dimenzij bi bila skoraj izključena kiparska obdelava, saj bi bil nujno urejen predvsem na pogled iz večjih razdalj.

Uspešnejše so vsekakor rešitve, kjer je vprašanje dominantnega značaja spomenika reševano z ustrezno ureditvijo njegove neposredne okolice (n. pr.: namestitve na posebni, z zazidavo in ozadjem poudarjeni, dobro vidni ploščadi, zveza z živim elementom — vodo, eventualna zveza z objektom, ki ob ustrezni masi ali tudi fasadni obdelavi predstavlja lahko del ali vsaj ozadje kompozicije spomenika).

— Spomenik Borisu Kidriču (plastika) vsekakor zahteva intimnejše okolje, verjetno v bližini novega objekta Izvršnega sveta.

3. Nova zazidava naj bi obsegala, so-deč po povprečju iz uspešnejših rešitev cca 50.000 m² novih etažnih površin, od česar bi bilo potrebno določiti za potrebe novega objekta Izvršnega sveta cca 1/3 ali 15—17.000 m². Od ostalih objektov se najprepričljiveje kaže potreba po večji javni dvorani, ki bi bila tu logična in potrebna. (Trg — dvorana na prostem). Ostale kapacitete naj bi bile prepuščene predvsem družbenim in javnim organizacijam, le v najmanjši meri pa tudi lokalom, javnim prostorom, razstavnim prostorom in trgovini, kar vse naj bi vnašalo v območje novega Trga nujni impulz živahnosti.

4. Problemi oblikovanja nekaterih elementov

— Občutljiva je v veliki meri vzhodna stran, kjer je treba rešiti vprašanje vključitve stare arhitekture v novo zazidavo. Kot najuspešnejši se kaže ta naslednji rešitvi:

a) Rešitev z ustvaritvijo novega prostora med Trgom revolucije in staro arhitekturo, ki po dimenzijah ustreza taki zazidavi, jo torej ohranja, vendar ne veže neposredno v novi, vsebinsko drugačen prostor.

b) Rešitev z uvedbo nižjega, vzdolž vzhodne strani v pravilnem odmiku priključenega novega objekta, ki z nizko horizontalo poveže oblikovno živahno gmoto stare arhitekture.

V obeh primerih so pomembni novo nastali sekundarni mestni prostori, ki oblikovno in vsebinsko lahko obogatijo ambient novega Trga.

— Poseben problem predstavlja pravilno urbanistično vrednotenje stavbe Ljudske skupščine, ki je sedaj v neprijetnem konfliktu z neurejenim vogalom Subičeva—Beethovnova in z arhitekturo »konzorcija«. Ureditvi tega vogala ali zazidave s tem v zvezi bo treba posvetiti posebno pozornost. (Zanimivi so poskusi z zapiranjem oziroma s prekritjem Subičeve ulice na tem mestu).

— Z ozirom na posebno lego obstoječega šolskega trakta ob Subičevi ulici v bodočem kompleksu, bo vsekakor odpadla možnost dograditve telovadnice ali drugih pomožnih objektov za šolske potrebe. Zaradi tega bo treba računati s tem, da se šolo, vsaj te stopnje kakršna je današnja, premesti na drugo mesto, obstoječemu poslopju pa se določi nov namen.

— Postavlja se zelo pereče vprašanje oblikovanja zveze med obstoječo zgradbo na vogalu Subičeve in Valvazorjeve ulice in novo stanovanjsko zgradbo Izvršnega sveta. Neugodna vrzel med obema objektoma mora biti odstranjena ali ustrezno obdelana.

Rezultate natečaja kakor tudi navedene sugestije natečajne komisije je obravnaval na svoji 2. in 3. seji najprej Odbor za postavitev spomenika revolucije, pod predsedstvom tovariša Franca Leskoška-Luke. Pri prvi obravnavi so si člani odbora izčrpno ogledali natečajno gradivo in poslušali poročilo, ki ga je podal direktor Okrajnega zavoda za urbanizem in član natečajne komisije ing. arh. Marko Slajmer. Pri drugi obravnavi je bila izvedena obširna diskusija o predloženih problematiki in so bili sprejeti smiselno navedeno naslednji osnovni sklepi:

1. Odbor je sprejel predloge natečajne komisije kot so navedeni uvodoma.

2. K tem predlogom je Odbor formuliral naslednja svoja stališča:

— Kot element zazidalnega programa je treba upoštevati programske osnove novega objekta IS in organov republiške uprave, za katerega je bil že izdelan podrobni tehnični program.

— Enako je treba obravnavati program objekta za LT, ZIT in CTK. Pri tem objektu je treba vsekakor razčistiti vprašanje finansiranja njegove izgradnje.

— Treba je pregledati realne možnosti za postavitev velike koncertne dvorane na Trgu revolucije, eventualno v zvezi s spomenikom. Pri tem je treba ugotoviti obseg in eventualne vire finansiranja za tak objekt.

— Izmed investitorjev, ki imajo v danem časovnem okviru gradbene namene na področju mestnega centra Ljubljane, je treba poizkušati poiskati ustrezne interese, ki bi jih preusmerili na področje novega Trga revolucije.

— V zvezi z možnostmi za finansiranje, ki bodo na ta način ugotovljene,

Je treba sestaviti predlog za eventualno potrebni ali možni način etapne izgradnje.

— Predlog dokončnega zazidalnega načrta je treba predložiti odboru.

Na podlagi navedenih obravnav in sklepov sta predsedstvu Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana in Mestnega sveta ob sodelovanju urbanističnih organov sugerirali naslednja programska izhodišča za izdelavo dokončnega zazidalnega načrta Trga revolucije:

1. Pri izdelavi dokončnega zazidalnega načrta je treba v celoti upoštevati predloge natečajne komisije kot sledi.

2. Osvojena je v načelu zazidava, kot jo predlaga prvo nagrajeni natečajni elaborat, tako, da sta v južnem delu Trga predvideni dve stolpnici, med njima spomenik Revolucije, veduta proti jugu pa ni zaprta z zazidavo.

Pri izdelavi dokončnega zazidalnega načrta je treba upoštevati naslednje splošne pripombe:

a) na vzhodni strani naj bo zazidava prikazana v dveh variantah:

I. tako, kot jo predvideva prvona-grajeni osnutek, vendar s tem, da naj bi bil ohranjen trakt »Nove založbe«, ki naj bi bil v pritličju urejen kot prehod z arkadami;

II. tako, kot to predvideva rešitev v projektu 91402.

b) Erjavčeva cesta naj bi bila odprta za manj intenzivni vojni promet po vsej dolžini.

c) Zeleni pas ob zapadni strani bi bilo treba obravnavati tako, da bi ureditev ne imela izrazito pietetnega značaja; zaželeno pa bi bilo, da so v tem območju poleg dekorativnih, živih elementov, nameščeni tudi nekateri spominski objekti, navezani vsebinsko na kontinuiteto razvoja revolucionarne misli v Sloveniji ter smiselno povezani tudi z grobnico herojev.

3. Pri izdelavi dokončnega zazidalnega načrta je treba obvezno upoštevati naslednje programske elemente:

— program za novi objekt IS in republiških upravnih organov (1. stolpnica, glej prilogo).

— program LT in ZIT (2. stolpnica, glej prilogo).

— program predstavniških organizacij slovenskega gospodarstva (zbornice, združenja, biroji in slično, 2. stolpnica, glej prilogo TZS).

— program CTK (objekt na vzhodni strani Trga, glej prilogo).

— program trgovskih, razstavnih in gostinskih lokalov (objekt na vzhodni strani Trga).

— program dvorane, ki naj bi služila koncertnim in drugim javnim prireditvam, kakor tudi za kongrese in zborovanja. Ta dvorana naj bi imela zmogljivost približno 1200 do 1500 oseb ter izdatne stranske prostore, tako, da bi bila res vsestransko uporabna ter bi lahko služila tudi za večje protokolarne sprejeme.

— V enem izmed v programu navedenih objektov naj bi se predvidela tudi normalna javna kino dvorana.

V zvezi s pripombami natečajne komisije je treba ustrezno programirati in urediti predvsem se severovzhodni, jugovzhodni in severozapadni vogal Trga.

V načrtu je treba prikazati rešitev, pri kateri bi dobil Trg z neposredno okolico zaključeno obliko, ne da bi bilo treba računati s sočasno gradnjo še nekaterih objektov, ki v teh pripombah niso navedeni.

Na podlagi tako formuliranega programskega okvira in po naročilu Okrajnega zavoda za urbanizem je avtor prvonagrajenega projekta prof. arh. Edvard Ravnikar, izdelal dva variantna načrta, v bistvu z naslednjimi značilnostmi:

Prva varianta predstavlja rešitev z eno visoko zgradbo na južnem delu Trga, ki bi bila predvidena za potrebe IS in organov republiške uprave. Pri

tej varianti je predvidena lokacija tudi za objekt CTK, po tehničnih zahtevah, navedenih v programu investitorja. Druga varianta predlaga dve, simetrično postavljene visoki zgradbi v južnem delu Trga, pri čemer je ena predvidena za potrebe IS in organov republiške uprave, druga pa naj bi bila zasedena z važnejšimi gospodarskimi organizacijami, združenji in zbornicami, vsebovala naj bi prostore LT, ZIT, Društva ekonomistov in podobno.

Obe izdelani varianti zajemata vsa v okviru danih možnosti sugerirani program. Izdelan je bil tudi predlog minimalnega zazidalnega programa z namenom, prikazati možnost, po kateri bi bilo mogoče v predvideni prvi etapi izgraditi le one najnujnejše objekte, ki bi posredovali trgu zaključeno obliko, ne da bi bilo treba v danem časovnem obdobju realizirati vse objekte, ki so po zazidalnem načrtu na območju trga predvideni. Minimalni program zazidave v obeh primerih obsega naslednje objekte:

1. Stolpnico (ali obe stolpnici) v južnem delu trga.

2. Ureditev vzhodnega dela trga ob nunske cerkvi v celoti.

3. Ureditev ploščadi, zelenega pasu na zahodu in, seveda, postavitev spomenika Revolucije.

Organi OLO in Mestnega sveta ter IS so pregledali obe varianti in predlagali osvojitve predloga, ki predvideva obe stolpnici s tem, da naj bi se v prvi fazi realiziral naslednji zazidalni program:

1. Izgradnja obeh stolpnic.

2. Ureditev ploščadi.

3. Ureditev vzhodnega dela trga.

4. Postavitev spomenika in ureditev njegove neposredne okolice.

Pri tem je bilo sprejeto stališče, naj bi se z ozirom na rezultat natečaja, in na rezultate obravnav ter projektov, ki so mu sledili, spomenik Revolucije predvidel v zvezi z zelenim pasom na zahodni strani trga. Razpis natečaja, predvidenega za pridobitev načrta samega spomenika in njegove neposredne okolice, naj bi se oprl na misel, da je spomenik sam treba smiselno povezati z nekimi dodatnimi spominskimi objekti, ki bi predstavljali element ureditve zelenega pasu na zahodni strani trga.

Sprejeto je bilo tudi stališče, naj se organizirajo javne debate ob razstavi vsega natečajnega in ponatečajnega gradiva, ki naj zberejo dodatne sugestije in naj mobilizirajo javnost, posebej pa še strokovnjake za nadaljnja dela pri pripravi izgradnje trga in spomenika.

Okrajni zavod za urbanizem je organiziral v začetku oktobra t. l. štiri take javne razprave. K prvi so bili vabljene predsedniki ljudskih odborov ljubljanskih občin, sekretarji občinskih komitejev ZKS in člani ljudskega odbora občine Center. Druge razprave so se udeležili predstavniki društev arhitektov, urbanistov ter gradbenih inženirjev in tehnikov. Tretja, ki naj bi skušala že povzeti sugestije prvih dveh in formulirati neka dokončnejša stališča, je bila organizirana v naslednjem sestavu: avtorji nagrajenih natečajnih projektov, člani natečajne komisije, člani Sveta za urbanizem OLO Ljubljana ter nekateri vabljene družbeni delavci in strokovnjaki. Te debate so se udeležili tudi predstavniki IS, OLO Ljubljana, OK ZKS Ljubljana in ObLO Center. Zadnja debata v tem sklopu je zajela članke sekretariata OK ZKS Ljubljana, članke predsedstva Okrajnega odbora SZDL Ljubljana in članke predsedstva Okrajnega sveta sindikatov.

Diskusije so bile v vseh primerih živahne in so prispevale vrsto konkretnih predlogov, predvsem v zvezi z vprašanji oblikovanja trga, organizacije nadaljnjega dela ter organizacije finansiranja in izvedbe izgradnje Trga, kakor tudi koordinacije te akcije z ostalimi predvidenimi večjimi gradbenimi posegi na področju Ljubljane.

Iz rezultatov navedenih diskusij in ilustrativnih prispevkov, obravnavanih ob tej priložnosti, je mogoče formulirati naslednji

povzetek

rezultatov izvršenega dela.

1. Za osnovo zazidalnega načrta, ki naj bi bil izdelan ter predložen v sprejetje pristojnim predstavniškim organom je treba vzeti program, ki predvideva:

— Izgradnjo obeh visokih stolpnic na južnem delu prostora Trga.

— Ureditev vzhodnega dela Trga po zadnji izdelani zazidalni varianti.

— Ureditev ploščadi.

— Ureditev spomenika, za katerega naj bi bil razpisan poseben natečaj v zvezi z dopolnilnimi spominskimi objekti v prostoru zelenega pasu na zahodni strani Trga.

2. Predstavniškim organom naj bi bila predložena v sprejetje zazidalna varianta, ki predvideva izgradnjo obeh stolpov, pomaknjenih nekoliko proti severu tako, da nastane ob severnem robu Erjavčeve ceste nekoliko večji dostopni prostor. To zazidalno varianto bi bilo treba še pred predložitvijo urediti tako, da bi jo bilo možno v etapi realizirati eventualno tudi z izgradnjo samo ene stolpnice, pri čemer bi bilo tudi v tem primeru treba doseči zaključen vtis izgrajenega dela kompleksa.

3. Nemudoma je treba pristopiti k organizaciji investicijskega organa, ki bo že takoj v začetku koordiniral vso dejavnost investitorjev, ki bodo gradili na področju trga in oskrbel vsa potrebna nadaljnja dela za izgradnjo Trga.

Problematika zelenega pasu mesta Ljubljane

Poročilo je podal predsednik Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo Franc Sitar: Zeleni površine, posebno pa gozdovi so za vsako mesto, posebej pa še za mesto z razvito industrijo, življenjskega pomena, ker regulirajo klimo in vlago, čistijo zrak, varujejo strme terene pred erozijo, ublažujejo vetrove in nudijo delovnemu človeku oddih in razvedrilo ter s tem ustvarjajo pogoje za reprodukcijo delovne sile in povečanje produktivnosti dela. Razen tega se z urejenimi zelenimi objekti poveča tudi privlačnost mesta za turiste. Mesto Ljubljana predstavlja izhodiščno točko za ostale turistične kraje ter tako pospešuje z urejenimi objekti turizem.

Brez zelenih objektov, brez zelenja, ki osvežuje in nudi počitek, krepi ali ozdravlja — z eno besedo rekreira, si ne moremo zamisliti prosperitete mestne skupnosti, še posebno pri današnjem hitrem razvoju celotnega gospodarstva, posebno pa še industrije.

Mesto Ljubljana ima glede na zelenje zelo ugodno lego in pogoje, ker je ne le v vseh straneh obdano z gozdovi, temveč so gozdovi tudi v mestu samem (Rožnik, Grad, Golovec). Tako ne moremo govoriti o pomanjkanju zelenja. Žal pa so ti gozdovi v splošnem zelo devastirani, da v večini ne predstavljajo več gozdov, temveč z zastaranimi drevmi, reso in praprotnjo poraslo gmajno. Če hočemo zelene površine ohraniti, je skrajni čas, da jih obnovimo in uredimo.

Zato je Uprava zelenega pasu pripravila široko problematiko zelenega pasu in v njej poudarila najvažnejše ukrepe, da se stanje popravi. O problematiki je dne 18. oktobra razpravljala tudi Svet za kmetijstvo in gozdarstvo — ter je bil njen odgovor, da se zaradi nujnosti in enotnosti dela vskladijo interesi posameznih občin in da je treba o tej zadevi razpravljati na Mestnem svetu, posebno se zato, ker želijo občine, kakor tudi drugi organi in organizacije urejati zeleni pas iz lastnih aspektov, čeprav tvori zeleni pas z mestom določeno celoto, in ga je zato potrebno gledati na važnost za vse mesto kot celoto tudi

Ta dela obsegajo v naslednjem obdobju:

— Določitev mikro-lokacij za posamezne objekte.

— Sprovedbo organizacije finansiranja ter določitev investitorjev za posamezne elemente.

— Izvršitev vseh raziskovalnih predel (sondaže terena, ugotovitev stanja komunalnih naprav, ugotovitev in ocenitev kompleksov, ki jih je treba rušiti in nadomestiti kapacitet in podobno).

— Organizacijo razpisov natečajev in izdelavo projektov za posamezne elemente Trga.

Rezultati izvršenega dela kažejo, da razpolagamo z dovolj zanesljivimi osnovami za nadaljevanje priprav za izgradnjo Trga revolucije, da pa po drugi strani nadaljevanje tega dela zahteva trdno organizacijo in izrecno ekspeditivnost, ki jo narekujejo ostri roki, po drugi strani pa obseg in kompleksnost za naše razmere nenavadno velike naloge. Zaradi tega bi bilo potrebno, da vsi pristojni organi poskrbe za čim hitrejšje reševanje delnih nalog in že v začetku zagotovijo tiste osnove, predvsem organizacijske, ki bodo edine lahko zagotovile uspešen potek del pri izgradnji novega Trga revolucije v Ljubljani.

Po razpravi je Mestni svet odobril gornje poročilo in pa priporočilo, da imenuje Občinski ljudski odbor Ljubljana-Center posebno investicijsko grupo, ki bi bila tako Svetu za urbanizem OLO in Okrajnemu zavodu za urbanizem strokovni usmerjevalec in pomočnik pri realiziranju gradnje Trga revolucije.

skladno urediti. Dogaja pa se, da nekateri ObLO kompetenc zelenega pasu sploh ne upoštevajo in se tako gradijo v zelenem pasu razni objekti, bodisi izven gozda ali na gozdnih tleh celo brez krčivnega dovoljenja, ki še danes po več letih niso končani in kazijo zeleno območje kot n. pr. skakalnica v Zg. Šiški. V zadnjem času se razpravlja brez sodelovanja in vednosti Zelenega pasu o gradnji novih objektov. Tudi v tem, kot v drugih primerih ni bilo preskrbljeno niti krčivno dovoljenje. Privatni lastniki obrobni gozdov na Rožniku in Golovcu silijo z gradnjami v gozd. Občine dodeljujejo v posest gozdove last SLP, čeprav je po zakonu o gozdovih za dodeljevanje gozdov SLP pooblaščen le Okrajni ljudski odbor. ObLO odvezemajo posest nacionaliziranih gozdov privatnikom, ne da bi v postopku vprašali za mnenje Zeleni pas, ki z gozdovi gospodari.

Poleg pretiranega streljanja in sečenj, ki so bile izvršene pred vojno, posebno med vojno in delno tudi po vojni zaradi obvezne oddaje, je vzrok devastacije predvsem nepravilna sečnja, t. j. prebiranje v sestojih s svetlobnimi drevesnimi vrstami, pri čemer so bila izsekana v glavnem boljše drevesa, ki bi morala ostati v gozdu kot semenjaki. Gozd se je preveč razredčil in tu so postala tla zapleveljena tako, da je bila s tem onemogočena naravna pomladitev. Vzrok temu je bila pomanjkljiva gozdarska zakonodaja že pred in po prvi svetovni vojni, ki je ščitila interese privatnikov. Tako je bilo treba imeti sečno dovoljenje samo za golosek preko 0,25 ha.

Gozdovi v neposredni bližini mesta so neprimerno slabši od gozdov, ležečih dalje od mesta, ker jih sprehajajo poškojujejo in ker so se v njih vršile intenzivne sečnje ter streljanje. Zato tudi v bližnjih gozdovih drevje hira, kar se vidi posebno pri smreki in boru. Poleg tega se je v letu 1956 pojavil še kostanjev rak, ki nam grozi v prihodnjem desetletju uničiti ves kostanj, ki pa je v ožjem zelenem pasu zastopan z 80 % vseh drevesnih vrst. Bolezen je

glivična in se prenaša z vetrom, prenašajo jo ptiči in ljudje in zato je ne bo mogoče zajeti odnosno preprečiti niti z najostrejšimi zaščitnimi ukrepi. Temu sledijo večji goloseki in je nujno pristopiti k ureditvenemu programu in določiti vsaj makrolokacije poedinih objektov, ki se bodo gradili, da bo sploh možno nadaljnje delo. Zaradi poka stanja nastale goličave na površini cca 400 ha bo treba čimprej na novo zasaditi. Za pogozditev teh 400 ha bo potrebnih 1.600.000 sadik in od tega vsaj polovico, t. j. 800.000 starejših in to 4 do 7 let starih, da bo vsaj na Rožniku, Gradu in Golovcu ter Urhu dosežena čimprej ozelenitev. Tako močne sadike so potrebne tudi zaradi močne zapleveljenosti tal.

Vzemimo samo Rožnik (225 ha), ki je ves okužen s kostanjevim rakom in predstavlja na njem kostanjevo drevje 80 % zastopanih drevesnih vrst in če bi vsako leto posekali ter zasadili površino 20 ha, bi bil obnovljen v 12 letih. Obstoj pa nevarnost, da bodo vsled naglega širjenja kostanjevega raka nastale večje goličave in je zato nujno ukreniti vse, da se vrzel pravočasno pokrije.

Bivši MLO je po predlogu takratne Mestne uprave za gozdarstvo izdal odlok o varstvu zelenega pasu mesta Ljubljane, ki je bil objavljen v Uradnem listu LRS št. 13/55, da bi tako preprečil nadaljnjo devastacijo gozdov ter jih pričel načrtno obnavljati.

Glede na važnost teh gozdov za mesto jih je razdelil v dve teritorialni skupini, in sicer: ožji in širši zeleni pas. Ožji zeleni pas obsega območje Rožnika s Šišenskim hribom, Gradu in Golovcem do tromeje katastrskih občin Rudnik, Karlovoško predmestje in Štepanja vas. Ta kompleks meri 440 ha, od tega SLP 151 ha. To območje se ureja v obliki park-gozda, ker pri gospodarjenju prevladuje estetski moment pred gospodarskim in se vsled tega izvajajo v njem samo sanitarne sečnje.

Širši zeleni pas obsega vse ostale gozdove na območju bivšega MLO Ljubljana v izmeri 5618 ha, od tega SLP 431 ha. Gozdovi se urejujejo kot gospodarski gozdovi z ostrejšim režimom gospodarjenja, pri čemer se do določene meje upošteva tudi estetski moment, posebno še v bližini ljubljanskih predmestij (Šentvid, Polje, Zalog).

Smatramo, da obseg širšega zelenega pasu po bivši mestni meji ni bil primerno določen, ker vsebuje predele, ki za mesto niso toliko važni. Tako bi se na pr. k. o. Javor in del Barja (Črna vas) v bodoče lahko izločili, ker je Javor preveč oddaljen od mesta, medtem ko naj bi bila na Barju naravna meja levi breg Ljubljanice. V tem predelu ni gozdov. Priključiti pa bi bilo potrebno zaradi bližine gozdov na levem bregu Save, ki so bili ob uveljavitvi odloka izven mestne meje. Te gozdove je treba vključiti tudi zaradi tega, da se preči prekomerno izkoriščanje ter se jih tako zavaruje pred devastacijo. Površina teh gozdov znaša cca 3000 ha. Bodoča površina zelenega pasu bi tako znašala 9000 ha.

Tako združeno območje pa zahteva kompleksno ureditev. Potrebno bo izdelati projekte za ožji zeleni pas, t. j. za Rožnik, Grad in del Golovca. Ti gozdovi, če jih vsled devastiranega stanja še sploh lahko imenujemo gozdove, se bodo morali s premenami spremeniti v park-gozdove, kar že deloma vršimo na Rožniku, Gradu in Golovcu. To delo je drago in težko vsled skrajno oširo-mašenih tal in ker se moramo zaradi čimprejšnje ozelenitve in visokega pleva posluževati 4 do 7 let starih sadik ter nove kulture ogradi, da jih vsaj v glavnem zavarujemo pred ljudmi in divjadjo.

Za širši zeleni pas bo potrebno izdelati gospodarski načrt in tudi tu predvideti na določenih krajih premene

zaradi izčrpanih tal in iz estetskih razlogov.

Do danes so bila izvršena naslednja dela:

Da bi se lahko dela v zelenem pasu uspešno vršila, sta bili osnovani dve novi drevesnici, in sicer ena v letu 1954 pod Rožnikom za potrebe ožjega zelenega pasu, ena pa leta 1958 v Zadobrovi za potrebe širšega zelenega pasu. Do leta 1954, t. j. v letih obnove, se je na območju MLO Ljubljana vršila intenzivna sečnja kot v ostalih predelih Slovenije tudi do 30.000 m³ letno proti sedanjim 4300 m³. Sele po tem letu so se sečnje občutno zmanjšale in se je pričelo gozdove obnavljati, t. j. s pogozdovanjem, nego ter popravilom poti in cest. Od leta 1954 do danes je bilo posajenih 189.000 sadik domačih in tu-jih drevesnih vrst ter očiščenih 35 ha gozdov oz. kultur. Obe drevesnici sta pričeli dajati za zasaditev primerne sadike, ki morajo biti močne in starejše šele zadnji dve leti, zato smo bili primorani kupovati sadike iz drugih drevesnic, kar se je zaradi večje oddaljenosti teh drevesnic odrazilo negativno na uspehu pogozdovanja.

Do sedaj so bila v zelenem pasu porabljena naslednja sredstva:

Za osebne in manipulativne stroške, za gojitev, nego in varstvo gozdov, za popravilo cest in poti, za urejanje Rožnika in Gradu ter za vzdrževanje drevesnic:

v letu 1955	11.000.000 din
v letu 1956	14.000.000 din
v letu 1957	16.000.000 din
v letu 1958	23.000.000 din
v letu 1959	27.000.000 din
v letu 1960	31.000.000 din

Ta proračunska sredstva je dajala Uprava za gozdarstvo OLO Ljubljana iz gozdnega sklada.

Ureditve zelenega pasu bo trajala več desetletij in bodo stroški zelo visoki. Če bi se po perspektivnem planu uredil celoten zeleni pas v 22 letih, bi znašali stroški letno po 70.000.000 din, ki bodo potrebni v glavnem za ožji del zelenega pasu, t. j. za ureditev Rožnika s Šišenskim hribom, Gradu in Golovcem. Pa 22 letih pa bi se seveda stroški znižali.

Stroški razširjenega zelenega pasu na 9000 ha bi se krili iz naslednjih virov:

1. iz prodaje lesa iz SLP gozdov 3.000.000 din
2. iz sklada iz zasebnih gozdov 16.000.000 din
3. ostali stroški naj bi se krili iz dotacij okrajnega in republiškega gozdnega sklada, iz proračuna ljudskih odborov in iz drugih virov. Dotacijo iz okrajnega in republiškega gozdnega sklada utemeljujemo s tem, da so gozdovi v zelenem pasu v glavnem pasivni, kot so pasivni gozdovi kraškega območja, ki tudi dobivajo dotacije iz teh skladov.

V sedanjem obsegu je v Odseku zelenega pasu zaposleno naslednje število uslužbencev: 2 gozd. inženirja, 1 honorarni računovodja, ki je obenem administrator, 7 logarjev, od tega 4 tehniki in 20 honorarnih gozdnih čuvajev. Če se razširi zeleni pas na 9000 ha bi bili potrebni 3 gozdarski inženirji, 15 gozdarskih tehnikov, 1 administrator, 1 računovodja in 40 gozdnih čuvajev. Za primerjavo navajamo zeleni pas mesta Zagreba, ki ima pri površini 9000 ha zaposlenih 8 gozdarskih inženirjev, 3 gozdarske tehnike in 41 logarjev.

Pogoj za nadaljnje uspešno delo je ureditev organizacije zelenega pasu. Sedaj je zeleni pas vključen kot odsek Uprave za gozdarstvo OLO Ljubljana. Ko je v letu 1959 izšel odlok o varstvu zelenega pasu mesta Ljubljane, je obstajala Uprava za gozdarstvo MLO Ljubljana, ki je izvajala vse oblastne in operativne posle na območju zelenega pasu. Z ukinitvijo MLO Ljubljana je bila ukinjena tudi Uprava za gozdar-

stvo MLO Ljubljana. Pri novo ustanovljenem OLO sta se tako pojavili dve Upravi za gozdarstvo, t. j. Uprava za gozdarstvo OLO Ljubljana-okolica in Uprava za gozdarstvo MLO Ljubljana. Ne glede na različne funkcije obeh uprav, od katerih je ena postala inšpekcija, druga pa je še vedno opravljala tako oblastne kot tudi operativne posle, sta bili obe vključeni v eno Upravo za gozdarstvo. Ko pa je izšel zakon o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov, je bil zeleni pas popolnoma vključen v Upravo za gozdarstvo OLO Ljubljana. Po zakonu o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov bi se moral zeleni pas razdeliti po občinah, ki bi izvajale oblastne funkcije, operativne posle pa naj bi izvajalo kako podjetje. Tako ravnanje bi bilo škodljivo, ker bi na posamezne občine odpadel teritorialno le del zelenega pasu, čeprav je jasno, da se mora ta glede na svojo funkcijo urejati kot celota. Tako bi n. pr. urejevale Rožnik kar tri občine, t. j. Ljubljana-Center, Šiška in Vič. Sporazumno z občinskimi ljudskimi odbori smo kot izhod v sili uredili upravljanje zelenega pasu tako, da občine izdajajo sečna dovoljenja in sečne naloge. Prosilci za sečna dovoljenja vlagajo prošnje na občine, občine jih pošiljajo Odseku za zeleni pas, ki jih nato s predlogi zopet vrača občinam.

Za ureditev pravnega stanja zelenega pasu bi bilo potrebno, da se čimprej izda novi zvezni zakon o gozdovih, ki je v osnutku že pripravljen in ki v 2. točki 2. člena predvideva gozdove s posebnim namenom, ki so namenjeni za sprehajališča (park-gozdovi). Izdaja podrobnejših predpisov o proglasitvi teh gozdov za gozdove s posebnim namenom pa je s sprejemom zveznega zakona o gozdovih prepuščena ljudskim republikam.

V kolikor pa novi zakon o gozdovih v kratkem času še ne bi bil sprejet, naj se predlaga republiškim organom, da izdajo zakon o zelenih pasovih, ki naj bi pooblastil ljudske odbore, da lahko na osnovi zakona izdajo odloke o varstvu zelenih pasov okrog mest, letovišč in industrijskih središč.

Zeleni pas se mora obravnavati kot celota, ker bomo le na ta način dosegli skladno ureditev, kot jo zahtevajo interesi mesta, zato predlagamo:

1. Čimprej naj se izdela ureditveni načrt Rožnika, Gradu in Golovca, da bo možna pogozditev goličav ter planiranje vrst drevja. Ker je zadeva važna za vse mestno območje bo Svet za kmetijstvo in gozdarstvo imenoval komisijo, ki bo vsklajevala predloge občin ter dajala smernice za ureditveni načrt. Komisijo naj bi sestavljali zastopniki za urbanizem, komunalne in gradbene zadeve, oddelek za družbene službe, turistične zveze, športne zveze, zastopnik Uprave za gozdarstvo OLO in Zelenega pasu ter kmetijstva.
2. Predlagamo Mestnemu svetu, da

predloži OLO, da se razširi območje zelenega pasu in sicer tako, da bi zeleni pas obsegal:

1. Območja upravnih občin Ljubljana-Center, Šiška, Bežigrad in Moste v celoti. Nadalje naj obsega zeleni pas poleg že vključenih k. o. upravne občine Šentvid k. o. Glince, Šentvid, Stanežiče, Vižmarje, Tacen, Smartno pod Šmarno goro še k. o. Gameljne z naselji Spodje, Zgornje in Srednje Gameljne in k. o. Rašica z naseljem Rašica v celoti.

Mestni svet je sprejel soglasno gornje poročilo.

2. Na novo naj se vključi del upravne občine Črnuče in to k. o. Črnuče v celoti z naselji Dobrava, Črnuče, Podboršt, k. o. Smartno ob Savi pa le del, ki leži na desnem bregu Save z naselji Obrije in Smartno ob Savi.

3. V upravni občini Vič je do sedaj vključena v zeleni pas v celoti k. o. Vič, ter deli k. o. Sujica, Dobrova in Podsmreka, ki spadajo v upravno občino Vič. Prav tako je do sedaj spadala v celoti k. o. Trnovsko predmestje. Zaradi naravne meje Ljubljane in ker bodo te površine namenjene kmetijstvu in ni tu strnjanih gozdnih sestojev, predlagamo, da se odcepi od zelenega pasu del te k. o., ki leži na desnem bregu Ljubljane (Črna vas).

4. Zeleni pas naj še nadalje obsega celotno k. o. Karlovoško predmestje in k. o. Rudnik v upravni občini Rudnik.

5. V upravni občini Polje celotno k. o. Zadobrovo. Slape in Dobrunje ter del k. o. Kašelj, do levega besniškega potoka ter del k. o. Sostro do katastrske meje s k. o. Dobrunje. Meja naj od tu dalje poteka po Zadvorski cesti v Sostro, nato po cesti v Zagradišče do Osredkarja ter po kolovozu do Pečarjevega klanca, nato pa po cesti v Besnico. Tako bi se odcepil del k. o. Kašelj, ki leži na desnem bregu besniškega potoka.

S predlagano mejo bi zaradi oddaljenosti in že navedenih razlogov izpadlo iz dosedanjega območja zelenega pasu del k. o. Kašelj, ki leži na desnem bregu besniškega potoka, prav tako pa tudi v celoti k. o. Javor in k. o. Podmolnik ter del k. o. Sostro, ki leži izven omenjene meje in del Trnovskega predmestja ležečega na desnem bregu Ljubljane.

Poročilo in predlogi so bili sprejeti soglasno.

Delegacija mesta Ljubljane na letni konferenci mest Jugoslavije

Mestni svet je imenoval naslednjo delegacijo mesta Ljubljane za letno konferenco mest Jugoslavije:

Marjan Jenko, predsednik Mestnega sveta

Ing. Ivo Klemenčič, podpredsednik OLO

Janko Dekleva, predsednik Sveta za družbeni plan in finance OLO

Mimi Plevnik, direktor Zavoda za planiranje.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA LJUBLJANA-BEŽIGRAD

595.

Na podlagi 12. člena in 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19/52), 6. odstavka 55. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. l. FLRJ št. 16/59, 47/59 in 27/60) določb odloka Mestnega sveta Ljubljane o pooblastitvi občinskih ljudskih odborov občin na območju mesta Ljubljana za izdajo predpisov s področja stanovanjskih razmerij in o oddajanju poslovnih prostorov v najem (Glasnik št. 36/60) in 2. točke 10.

člena statuta občine Ljubljana-Bežigrad je občinski ljudski odbor Ljubljana-Bežigrad na seji občinskega zbora in na seji zbora prozivalcev dne 14. julija 1960 sprejel

ODLOK

o pogojih, s katerimi se lahko hišniku odpove hišniško stanovanje

1. člen

Hišniško stanovanje se hišniku lahko odpove v primerih 1. in 2. točke 136. člena zakona o stanovanjskih razmerjih in v primeru, če hišnik da v uporabo posamezne dele hišniškega stanovanja podstanovalcu brez predhodnega pristanka hišnega sveta.

2. člen

Ce se da hišniku stanovanje, ki je v hiši namenjeno za hišnika, se mora on in tisti, ki z njim stanujejo, ob prenehanju delovnega razmerja izseliti iz tega stanovanja brez zagotovitve kakršnih koli drugih prostorov.

Ce preneha služba hišniku zaradi upokojitve ali smrti, je treba tistim, ki se izselijo iz stanovanja, preskrbeti najpotrebnejše prostore.

V primeru iz prejšnjega odstavka je treba hišniku, ki mu je prenehala služba zaradi upokojitve, ob izselitvi zagotoviti drugo stanovanje, če je vsaj 15 let opravljal hišniške posle.

V primeru iz 2. odstavka, če je prenehala služba hišnika zaradi smrti, je treba članom gospodinjstva umrlega hišnika zagotoviti drugo stanovanje:

- a) če so v družinski skupnosti umrlega hišnika neposredni otroci,
- b) če ima eden izmed članov gospodinjstva umrlega hišnika neozdravljivo bolezen.

3. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Stev.: 01-01-54/1-60
Datum: 14/7-1960

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Stane Koman

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

596.

Na podlagi 106. in 110. člena zakona o proračunih in financiranju samostojnih zavodov (Ur. list FLRJ, št. 52-847/59) in 8. in 10. člena statuta občine Ljubljana Center je občinski ljudski odbor Ljubljana Center na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 4. oktobra 1960 sprejel

ODLOK

o spremembi odloka o ustanovitvi komunalnega sklada

1. člen

V odloku o ustanovitvi Komunalnega sklada (Glasnik št. 48/60) se za prvim odstavkom 4. člena doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Sredstev, ki se stekajo v sklad po 1. točki 6. člena tega odloka, ni treba vračati, vsa ostala sredstva sklada pa se lahko dajejo koristnikom tudi v obliki posojila.«

2. člen

Odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Stevilka: 04/4-31-66/5

Ljubljana, dne 24/10-1960

Predsednik
občinskega ljudskega odbora
Majda Bojc, l. r.

OBČINA LJUBLJANA-ČRNUČE

597.

Na podlagi 71. člena zakona o organizaciji uprave ljudskih odborov (Ur. list LRS, št. 22/59) in 12. točke 25. člena statuta občine Ljubljana-Črnuče je občinski ljudski odbor Ljubljana-Črnuče na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 14. oktobra 1960 sprejel

ODLOK

o določitvi delovnega časa upravnih organov občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Črnuče

1. člen

Delovni čas uslužbencev upravnih organov občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Črnuče traja dnevno 7 ur, kolikor ni s tem odlokom drugače določeno.

2. člen

Delovni čas traja:

1. ob ponedeljkih, torkih, sredah in petkih od 7. do 14. ure;
2. ob četrtek od 7. do 12. ure in od 14. do 18. ure;
3. ob sobotah od 7. do 12. ure.

3. člen

Ta odlok velja takoj in se objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Stevilka: 01/1-890/1-60
Datum: 10/10-1960

Predsednik
občinskega ljudskega odbora
Peter Lešnjak, l. r.

OBČINA RIBNICA

598.

Na podlagi 125. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. list FLRJ, št. 16/59, št. 47/59 in 27/60), navodila o načinu izračunavanja dela najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki gre v njene sklade (Uradni list FLRJ, št. 50/59) in 12. točke 26. člena statuta občine Ribnica je občinski ljudski odbor Ribnica, na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 19. oktobra 1960 sprejel

ODLOK

o določitvi dela najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki je v družbenem upravljanju, ki se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš

1. člen

V občini Ribnica se plačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš del najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki je v družbenem upravljanju po določbah tega odloka.

2. člen

Del najemnine, ki se plačuje po prejšnjem členu v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš je enak znesku, ki se dobi, če se od celotne najemnine za take poslovne prostore odšteje del najemnine, ki gre v sklade hiše, po odbitku zneska, ki pripada stanovanjski skupnosti.

Del najemnine za poslovne prostore v družbeno upravljeni stanovanjski hiši, ki gre v njene sklade, se izračuna tako, da se vzame za osnovo tisti del najvišje stanarine za 1 m² v taki hiši, ki se plačuje v njene sklade, in pomnoži s koristno površino poslovnega prostora.

Za koristno površino poslovnega prostora se šteje površina med zidovi, včevši tudi površino pod zgrajenim pohištvom in napravami vseh zaprtih prostorov, ki so namenjeni za poslovno dejavnost.

3. člen

Za poslovne prostore, ki jih ima v najemu stanovanjska skupnost, njene ustanove in servisi, obrati družbene prehrane, organizacije za dnevno preskrbo prebivalstva, družbene organizacije, šolske in zdravstvene ustanove ter politično teritorialne enote in njihovi organi, se po prejšnjem členu izračunani del najemnine, ki gre v sklade stanovanjske hiše poveča za 25% in se za ta odstotek zmanjša del najemnine, ki se plačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš.

4. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Stevilka: 01-02-120

Ribnica, dne 19. oktobra 1960.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora
Stane Goršič, l. r.

OBČINA TRBOVLJE

599.

Na podlagi 12. člena zakona o službi za zaposlovanje delavcev (Ur. list FLRJ št. 27-373/60) in 2. točke 26. člena statuta občine Trbovlje je občinski ljudski odbor Trbovlje na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 29. septembra 1960 sprejel

ODLOČBO

o ustanovitvi zavoda za zaposlovanje delavcev za območje občine Trbovlje

1.

Ustanovi se Zavod za zaposlovanje delavcev za območje občine Trbovlje (v nadaljnjem besedilu: »zavod«), ki je samostojni zavod.

Ime zavoda je: Zavod za zaposlovanje delavcev, Trbovlje.

Sedež zavoda je v Trbovljah.

2.

Zavod opravlja zlasti tele zadeve:

1. Skrbi za strokovno usposabljanje oziroma prekvalifikacijo začasno brezposelnih delavcev in organizira za ta namen strokovno usposabljanje in prekvalifikacijo, uporablja za to posebne ustanove in sodeluje z organizacijami, zavodi za socialno zavarovanje, zavodi za strokovno usposabljanje ter za medicinsko in poklicno rehabilitacijo, z zdravstvenimi zavodi, zavodi socialnega varstva in dr.

2. Opravlja poklicno usmerjanje in sodeluje v ta namen s šolami in drugimi organizacijami in ustanovami.

3. Opozarja pri sestavljanju občinskega družbenega plana na probleme brezposelnosti ter na možnosti in potrebe zaposlitve.

4. Sprejema prijave in vodi evidenco o delavcih, ki prvič iščejo zaposlitve, in o delavcih, ki jim je prenehalo delovno razmerje, o izpraznjenih in novih delovnih mestih pri organizacijah, o prostih delovnih mestih za invalide in o prostih mestih za učenje poklica ter o zaposlenih tujih državljanih.

5. Zbira podatke o rezervah in presežkih delovne sile in o prihodnjih potrebah po delovni sili na svojem območju.

6. Pošilja delavce k organizacijam, ki imajo nezasedena delovna mesta.

7. Odloča o zahtevah začasno brezposelnih delavcev in o njihovih pravicah med brezposelnostjo ter jim izplačuje denarna nadomestila in druge denarne zahteve.

8. Preskrbuje začasno prenočišče in hrano tistim, ki iščejo zaposlitev.

9. Poroča zavodu za ljudsko republiko o presežkih delovne sile in o nezasedenih delovnih mestih na svojem območju ter o svojem delu.

10. Upravlja svoje sklade.

3.

Sredstva za službo za zaposlovanje delavcev se zagotavljajo s prispevkom za zaposlovanje delavcev, ki se izloča iz osebnega dohodka delavcev. Zavod krije iz svojih sredstev stroške v zvezi z ukrepi za zaposlitev delavcev, s poklicnim usmerjanjem in nadomestili začasno brezposelnih ter osebne in materialne izdatke službe za zaposlovanje delavcev.

4.

Zavod ima tele sklade:

- a) sklad za zagotovitev pravic brezposelnih delavcev;
- b) rezervni sklad.

5.

Zavod za zaposlovanje delavcev gospodari s premoženjem, ki mu ga da v upravljanje ustanovitelj.

6.

Organa zavoda sta svet in direktor.

Svet ima predsednika in 12 članov; sestavljajo ga predsednik in 2 člana, ki jih imenuje občinski ljudski odbor; ta imenuje nadalje po enega člana na predlog gospodarskih in družbenih organizacij: Elektranje, Strojne tovarne, Mehanike, Elektrosandarda, pododbora obrtne zbornice in občinskega odbora ZB NOV; dva člana delegira občinski sindikalni svet, enega pa podružnica zavoda za socialno zavarovanje Trbovlje.

Direktor je član sveta po svojem položaju.

Direktorja razrešuje in imenuje občinski ljudski odbor.

7.

Ta odločba velja takoj, uporablja pa se od 1. oktobra 1960.

Z dnem, ko se začne uporabljati ta odločba, neha veljati odločba občinskega ljudskega odbora Trbovlje z dne 24. maja 1960 št. 01/1-45/4-60 o ustanovitvi občinske posredovalnice za delo (»Glasnik« št. 50/60).

Stev.: 01/1-11-28/2-60.

Datum: 29. septembra 1960.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Martin Gosak l. r.

VSEBINA

Sklep o sodelovanju občin na območju mesta z Zavodom za urbanizem pri izdelavi urbanistične dokumentacije in evidentiranju urbanističnih ukrepov. Poročilo o poteku pripravljalnih del za izgradnjo Trga revolucije v Ljubljani po zaključnem natečaju. Problematika zelenega pasu mesta Ljubljane. Delegacija mesta Ljubljane na letni konferenci mest Jugoslavije. 595 Odlok o pogojih, s katerimi se lahko hišniku odpove hišniško stanovanje občine Ljubljana-Bežigrad. 596 Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi komunalnega sklada občine Ljubljana-Center. 597 Odlok o določitvi delovnega časa občine Ljubljana-Črnuče. 598 Odlok o določitvi dela najemnine za poslovne prostore v stanovanjski hiši, ki je v družbenem upravljanju, ki se vplačuje v občinski sklad za zidanje stanovanjskih hiš občine Ribnica. 599 Odločba o ustanovitvi zavoda za zaposlovanje delavcev za območje občine Trbovlje.